

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 90

De waarheden die God geheim noemt

Velen die beweren aanhanger te zijn van de bedelingenleer proberen een eigen theologie samen te stellen die gebaseerd is op het Nederlandse woord 'geheimenis.' Zij hebben het over 'de bedeling van het Geheimenis,' 'de Gemeente van het Geheimenis' en 'het evangelie van de bedeling van het Geheimenis.' Als we echter verder met hen spreken over deze dingen, of hun geschriften hierover lezen, lijkt alles wel te verdampen en in het niets op te lossen, of anders ten onder te gaan in een stroom woorden en uitdrukkingen. We zoeken tevergeefs naar iets wat Bijbels onderbouwd is, zodat we dat kunnen aanvaarden. Het lijkt wel een beetje op een poging een bolletje kwik op te pakken met je vingers, een beeld dat iedereen zal begrijpen die dat ooit heeft geprobeerd. Naar mijn mening gaan deze mensen veel verder dan wat de Schrift rechtvaardigt. Zij hebben een verkeerde vertaling genomen en geprobeerd daarop een waarheid te baseren en zij houden mensen voortdurend voor dat er een heel bijzondere plaats en buitengewone toekomstige zegeningen bestemd zijn voor allen die hun onderwijs herhalen als hun geloofsbelijdenis.

Voor deze mensen zijn zij die het verslag geloven dat God over Zijn Zoon heeft gegeven (een geloof dat gebaseerd is op het Evangelie van Johannes, het boek dat geschreven is opdat men zou geloven dat Jezus is de Christus, de Zoon van God), slechts 'Johannes-gelovigen.' Wij worden gedegradeerd tot tweederangs gelovigen. Maar zij die geloven in 'het evangelie van de bedeling van het Geheimenis,' dat volgens hen gevonden wordt in Efeze, zijn eersteklas gelovigen die speciale zegeningen zullen genieten in een speciale plaats die 'de bovenhemelse' wordt genoemd.

Ik heb met deze mensen gesproken en ik heb geprobeerd uit te zoeken wat nu precies de context is van 'het evangelie van de bedeling van het Geheimenis,' dat in Efeze gevonden zou moeten worden. Ik zou mijzelf hiermee graag willen

‘onderzoeken’ om te zien of ik in het geloof ben, in de geest van II Corinthe 13:5. Ik heb elk woord in Efeze honderden keren gelezen; ik heb elk woord onderzocht in de oorspronkelijke taal; ik heb er in veel onderwijs over gegeven; ik heb het vertaald en mijn vertaling gepubliceerd zodat iedereen die kan toetsen; en, het belangrijkste van alles, ik heb elk woord dat er staat geloofd. En toch kom ik in hun ogen niet in aanmerking voor dit elitegezelschap. Eén van hen zei eens tegen me: ‘U bent in het geloof, maar niet in het Geheimenis.’ Verdere navraag bracht aan het licht dat de leden van dit exclusieve gezelschap waren ‘ingewijd in het Geheimenis,’ zodat niemand er deel van kan uitmaken door geloof, maar alleen door inwijding. Hierover heb ik het volgende te zeggen: kletspraat, volslagen onzin en nonsens. U houdt hiermee niemand dan alleen uzelf voor de gek. U heeft een piramide gebouwd vanaf de punt naar boven en zelfs de punt bestaat niet echt. Het woord ‘geheimenis’ hoort niet thuis in de Bijbel.

Het woord dat met ‘geheimenis’ is vertaald in het Nieuwe Testament is *MUSTERION* dat wel klinkt als ‘mysterie’ maar die betekenis niet heeft. Het woordenboek vertelt ons dat een ‘geheimenis’ iets is dat nog niet verklaard is, of niet verklaard kan worden, iets dat niet te bevatten is en niet begrepen wordt. Dergelijke gedachten zijn evenwel niet te vinden op de plaatsen waar dit woord in de Griekse tekst van het Nieuwe Testament voorkomt.

De oprechte student van Gods Woord moet onder ogen zien dat het woord *MUSTERION* op elke plaats waar het voorkomt verkeerd is vertaald en dat we eens en voor altijd af moeten van het woord ‘geheimenis,’ of ‘mysterie,’ als het gaat om het doorgeven van Gods Waarheid.

Sommigen zullen er natuurlijk niets voor voelen om dat te doen, want dan kunnen zij niet langer geheimzinnig doen en onnozele zielen de indruk geven dat ze tot esoterische inzichten zijn gekomen die niet bekend zijn bij de eenvoudige gelovige, vooral niet bij hen die alleen de Christus hebben gevonden die geopenbaard is in het Evangelie van Johannes. Ik ben ervan overtuigd dat een aantal van hen de aanbeveling opvolgen aan de jonge man in Gilbert en Sullivans operette *Patience*:

You must lie upon the daises and discourse in novel
Phrases of your complicated state of mind.
The meaning doesn't matter if it's only idle chatter of a
Transcendental kind.
And every one will say,
As you walk your mystic way,
'If this young man expresses himself in terms too deep for me,
Why, what a very singularly deep young man
This deep young man must be!'¹

¹ Vrij vertaald: Je moet op podia gaan liggen om in verrassende bewoordingen een verhandeling te geven van je complexe gemoedstoestand. De betekenis doet er niet toe,

Het woord *MUSTERION* vinden we zevenentwintig maal in het Nieuwe Testament. Het betekent 'geheim' op elke plaats waar het voorkomt en zo zou het ook vertaald moeten zijn. Als we alle gedeelten onderzoeken waarin het voorkomt, zal blijken dat het altijd gaat om waarheden die geopenbaard zijn en waarvan niet eerder in de Schrift melding is gemaakt. In het verleden waren deze waarheden verborgen in God en daarom kon niemand ze kennen. Maar als ze eenmaal geopenbaard zijn, kan iedereen die oren heeft om te horen ze kennen en begrijpen. Als een persoon, of een groep mensen, in deze tijd beweert de exclusieve kennis of het exclusieve bezit te hebben van waarheden die God 'geheim' heeft genoemd, misleidt hij zichzelf.

In de parallelle gedeelten Mattheüs 13:11, Marcus 4:11 en Lucas 8:10 spreekt de Here Jezus over 'de geheimen van het koninkrijk van God.' Deze geheimen hadden te maken met waarheden die niet eerder waren geopenbaard, er wordt nergens naar verwezen in eerdere openbaringen; maar zij werden op dat moment bekend gemaakt aan de discipelen. Het waren dus niet langer meer geheimen. Zijn discipelen begrepen ze; want toen zij Hem vroegen waarom Hij tot de scharen sprak in gelijkenissen, zei Hij: 'Omdat het u gegeven is de geheimen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven' (Matt. 13:11). Vervolgens zei Hij dit: 'Maar uw ogen zijn zalig, omdat zij zien en uw oren, omdat zij horen' (Matt. 13:16). In deze tijd kan de gelovige hetzelfde inzicht krijgen als hij maar doet wat nodig is om dat doel te bereiken. Deze waarheden zijn geen 'geheimenissen' en het zijn ook nooit 'geheimenissen' geweest. Het waren geheimen die nu verteld en opgeschreven zijn en zij kunnen worden begrepen door elke gelovige die de waarheid wil leren kennen.

De twee maal dat het woord *MUSTERION* voorkomt in Paulus' brief aan de Romeinen zijn zeer verhelderend. In Romeinen 11:25 beweert hij dat hij hen niet onkundig wil laten van dit geheim: dat er een gedeeltelijke verharding (*PŌRŌSIS*) over Israël is gekomen, totdat de volheid der volken ingaat. Op het moment dat die woorden werden opgeschreven, bracht God een bezoek aan de volken om uit hen een volk voor Zijn Naam te vergaderen (Hand. 15:14). Dit zou een werk van korte duur zijn (Rom. 9:28) en dat is het ook geworden. Het werd afgerond in de vierentwintig jaar tussen Handelingen 10 en Handelingen 28:28. De uitspraken in Romeinen 11:25 en Handelingen 15:14 geven geen beschrijving van het werk dat God op dit moment doet, of de bedoeling die Hij nu heeft.

Het woord *MUSTERION* komt vervolgens nog voor in Romeinen 16:25, maar de waarheid is hier verborgen door een zeer onzorgvuldige vertaling. Ik ben langdurig met dit gedeelte bezig geweest en ik geloof dat er letterlijk staat:

zolang het maar nutteloos geklets van een bovenzintuiglijke soort is. En iedereen zal zeggen, wanneer je je mystieke pad vervolgt: 'Als deze jonge man zich uitdrukt in termen die te diep voor mij zijn, tsjonge, wat moet deze diepzinnige jonge man dan buitengewoon diepzinnig zijn.'

‘Hem nu, die bij machte is u te bevestigen in overeenstemming met mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, in overeenstemming met de openbaring van een geheim, verzwegen in aionische tijden maar nu ook door profetische schriften geopenbaard, in overeenstemming met het bevel van de aionische God bekendgemaakt aan alle volken voor de gehoorzaamheid van geloofs.’

De volledige uitleg van dit gedeelte stuit op vele moeilijkheden. Maar er staan bepaalde dingen in waarvan we zeker kunnen zijn. In de Handelingentijd was de verkondiging van de heilbrengende boodschap en de introductie van Jezus Christus altijd het resultaat van nieuwe en recente openbaringen aan de gezant. Denk aan de boodschap van Petrus in Handelingen 2 en vergelijk die met zijn tweede boodschap in Handelingen 3. Vergelijk vervolgens deze twee toespraken met die van Stefanus in Handelingen 7 en die van Filippus tot de Ethiopische eunuch in Handelingen 8. Ga verder met de boodschap van Petrus in het huis van Cornelius (Hand. 10), die van Paulus tot de Joden in het Pisidische Antiochië (Hand. 13), tot de gevangenenbewaarder te Filippi in Handelingen 16 en tot de Thessalonicenzen (Hand. 17), op de Areopagus (Hand. 17:22-33), tot de schare in Handelingen 22, het Sanhedrin (Hand. 23), Felix (Hand. 24), Festus (Hand. 25) en Agrippa (Hand. 26).

Als al deze boodschappen zorgvuldig worden onderzocht, zal duidelijk worden dat telkens het evangelie werd gepredikt, Jezus Christus werd verkondigd en dat het telkens ging om een boodschap van God. Toch zijn ze alle verschillend wat de reikwijdte en inhoud betreft. Zij sloten naadloos aan bij de behoefte van de hoorders; elke boodschap was door God geïnspireerd (I Thes. 2:13); en alle waren zij een openbaring van een geheim. Deze boodschappen zijn nooit eerder door iemand gehoord. In de tijd echter dat Paulus Romeinen schreef, scheen voor het eerst het evangelie van Jezus Christus door de profetische geschriften, waarvan de brief aan de Romeinen er één was.

We dienen te bedenken dat in de Handelingentijd niemand het evangelie kon horen tenzij er een gezant was (Rom. 10:14) en niemand kon verkondigen, tenzij hij door God als gezant was aangesteld (Rom. 10:15). Bovendien moest de boodschap die hij verkondigde in elke situatie door God zijn gegeven; en elke boodschap die gegeven werd, was een openbaring van een geheim door God aan de gezant. Als we al deze feiten in onze overweging betrekken, kunnen we de uitspraak van Paulus beter begrijpen, namelijk dat zijn evangelie, zijn bekendmaking van Jezus Christus, in overeenstemming was met de openbaring van een geheim.

Gebrek aan ruimte maakt het niet mogelijk stil te staan bij alle teksten waarin *MUSTERION* voorkomt, daarom gaan we direct naar twee zeer belangrijke teksten, namelijk Efeze 3:3 en 4. Aan het begin van dit hoofdstuk verklaart Paulus dat hij een ‘gebondene van Jezus Christus voor jullie uit de volken’ is; en hij veronderstelt dat zij hebben gehoord en nog horen van het bestuur van de genade Gods en dat voor hen de waarheid daarover aan Paulus was bekend gemaakt, namelijk voor ‘jullie uit de volken.’ Deze beschrijving, ná

Handelingen 28:28, omvat het hele menselijk ras. Zelfs de Israëlieten van deze tijd zijn 'uit de volken,' inclusief zij die in Israël wonen. Hij verklaart vervolgens dat het geheim, de waarheid dat Gods manier van handelen volkomen genadig was geworden, door openbaring aan hem bekend was gemaakt, iets waarover hij al eerder in het kort met hen had gesproken. Dat was 'Christus' geheim' geweest maar Hij had het aan Paulus verteld onder voorwaarde dat hij het bekend zou maken aan de volken. Eén aspect van het geheim van het bestuur van genade was dat de volken (meervoud) door God behandeld zouden worden als samen-lichamen (ook meervoud), dat wil zeggen op basis van volkomen gelijkwaardigheid. Er bestaan in deze bedeling geen bijzonder bevoorrechte volken voor God.

Efeze 3:3,4 heeft niets te maken met de individuele gelovige. Het heeft niets te maken met de *EKKLĒSIA*, en niets van doen met het lichaam van Christus. Het 'geheim' heeft hier te maken met de heidenen. Dat is het onderwerp en we hebben het recht niet om dat te veranderen en er ideeën in te leggen van onszelf. Het heeft ook niets te maken met de 'Heidenen' die zijn samengevoegd in één of ander speciaal lichaam. Als men dat idee hierin leest, voegt men weer een facet toe aan de grote theologische samenzwering om de Joden uit en de heidenen in de kerk te krijgen (zie *Seed & Bread*, nummer 45). Als we spreken over 'de volken' betrekken we ook Israël daarin. Want dat is Israël in deze tijd, slechts één van de volken.